

पुं। स्वयंवंशीयग्रुपभेदः। यथा, हरिवंशे।
१५। २२।

“अनरय्यसुतो निम्नो निम्नपुत्रौ बभूवतुः॥”)

निचयः पुं. (नि + चि + “एरच्”। ३। ३। ५६।

इत्यच्।) समूहः। (यथा, महाभारते। १। २। ३।

“आहरिष्यामि हारुणां निचयान् महतो-
२पि च॥”)

निचयः। इति शुब्दरत्नावली॥

निचिकी, स्त्री, (निचिना कायति शोभते इति।
कै + क। गौरादित्वात् ङीष्।) निचिकी।

उत्तमा गौः। इत्यमरटीकायां भरतः॥

निचितं, चि, (निचीयते स्मेति। नि + चि +

क्त।) पूरितम्। आपन्नम्। इति हेमचन्द्रः।

६। १०६॥ (यथा, महाभारते। ३। १२६। १३।

“पञ्च नानाविधाकारैरभिनिर्निचितान् महीम्”)

सञ्चितम्। यथा, भावप्रकाशे अतिसाराधिकारे।

“वायुः प्रवृद्धो निचितं वनाग्रं

गुदधस्तादहिताग्रनख॥”

नदीभेदे, स्त्री। यथा, महाभारते। ६। ६। १८।

“धौशिकीं त्रिदिवां कृत्वा निचितां रोहिता-
रणीम्॥”)

निचुलः, पुं, (निचोलति ससुच्छयतीति। नि +

चुल + “इगुपधञेति”। ३। १। १३५। इति

कः।) इञ्जलवृक्षः। इत्यमरः। २। ३। ६१॥

(पर्यायोऽस्य यथा,—

“इञ्जो हिञ्जलश्चापि निचुलश्चाञ्जस्तथा॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे॥)

वेतसवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥ निचोलः।

इति हेमचन्द्रः। १८। २११॥

निचुलकं, स्त्री, (निचुल इव प्रतिहतिः। “इवे

प्रतिहतिः”। ५। ३। ६६। इति कः।) निचोल-

कम्। इति हारावली। १६२॥

निचोलः, पुं, (निचोल्यत इति। नि + चुल + घञ्।)

येन स्युतेनास्युतेन वा वस्त्रान्तरमाच्छाद्यते।

इत्यमरभरतौ॥ पाङ्कज इति श्वातः। तत्-

पर्यायः। निचुलः २। उत्तरच्छदः ३ प्रच्छद-

पटः ४॥ इति हेमचन्द्रः। ३। ३४०॥ (यथा,

राजतरङ्गिण्याम्। ३। १६६।

“सन्तमूषान्तमिषतस्तीव्रशीतवशीकृताः।

आश्राचक्राशिरे नौलनिचोलाच्छादिता इव॥”)

निचोलकः, पुं, (निचोल इव कायतीति। कै + क।)

भटावेषोन्नाकृतिसन्नाहः। तत्पर्यायः। कुर्पासः

२ वारवाणः ३ कचुकः ४। इति हेमचन्द्रः।

३। ४३१॥

निच्छविः, स्त्री, (निकृष्टा कृत्रिः सादृश्यं यत्र।)

तीरभुक्तिदेशः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ त्रिहुत

इति भाषा॥

निच्छिविः, पुं, वगंसङ्करजातिभेदः। इति जटा-

धरः॥ यथा,—

“भङ्गो मलञ्च राजन्याद्व्रात्यान् निच्छिविरेव च।

नटश्च करणश्चैव स्वसो द्रविडश्च च॥”

इति मनुः। १०। २२॥

निजं, चि, (निश्चयेन जायत इति। नि + जन +

ङः।) स्वकीयम्। (यथा, हितोपदेशे।

“अयं निजः परो वेति गणना लघुचेतसाम्॥”)

नितम्बम्। इत्यमरः। ३। ३। ३२॥

नित, [श्] स्त्री, (नितरां श्रयति तनकरोति

यापारानिति। श्रो + कः। ण्योदरादित्वात्

साधुः।) निशा। यथा,—

“वास्तवोऽपि निशाखा च वासतेयौ तमा-

निशौ॥”

इति राजनिर्घण्टे त्रिकाण्डशेषः॥

(यथा, मनुः। ६। ६०।

“विधवायां नियुक्तस्तु हतात्मी वामयतो निशि।

एकसुतपादयेत् पुत्रं न द्वितीयं कथञ्चन॥”)

निडीनं, स्त्री, (नीचेडीनं पतनमस्त्वस्मिन्।) पचि-

गतिविशेषः। (यथा, महाभारते। ५। ४१। २६।

“निडीनमथ सङ्घौनं तिर्यग्गङ्गीनगतानि च॥”)

शून्यैर्गन्तम्। इति जटाधरः॥

निङ्किता, स्त्री, कलायविशेषः। तेजोङ्गा इति

भाषा॥ तत्पर्यायः। सतीला २ तिण्टी ३।

इति शुब्दचन्द्रिका॥

नितम्बः, पुं, (निष्ठतं तन्मते आकाङ्क्षाते कासकै-

रिति। तस्य आकाङ्क्षायाम् + उल्वादयञ्चेति

साधुः। यद्वा, नितम्बति पीडयति नायक-

चित्तमिति। नि + तम्ब हिंसायाम् + अच्।)

स्त्रीकक्षाः पञ्चाङ्गाः। इत्यमरः। २। ६। ७४॥

पाङ्का इति भाषा॥ (यथा, माघे। ११। ५।

“विपुलतरनितम्बाभोगरुद्धे रमण्याः

प्रथितमनघिगच्छन् जीवितेशोऽवकाशम्॥”)

स्कन्धः। रोधः। कटकः। (यथा, भट्टीकायै।

२। ८।

“गिरेर्नितम्ब मरुता विभिन्नं

तोयावशेषेण हिमाभमम्बम्॥”)

कटिभाजम्। इति मेदिनी। वै, १२॥ (यथा,

विदग्धसुखमण्डने।

“तद्व्यालिङ्गितः कण्ठे नितम्बस्थानमाश्रितः।

गुरुणा सन्निधानेऽपि कः कूजति तद्गुम्बुः॥”)

नितम्बिनी, स्त्री, (अतिश्रयितो नितम्बोऽस्यस्या

इति। नितम्ब + “अत इनिठनौ”। ५। २। ११५।

इति इनिः स्त्रियां ङीप्।) प्रशस्तनितम्ब-

विशिष्टा। इत्यमरः। २। ६। ३॥ (यथा, आर्या-

सप्रशङ्गाम्। ५५४।

“वैगुण्येऽपि महता विनिर्मितं भवति कर्म

शोभायै।

दुर्वहनितम्बमन्यरमपि हरति नितम्बिनी-

शुल्कम्॥”)

स्त्रीमात्रम्। इति राजनिर्घण्टः॥ (यथा,

कुमारसम्भवे। ३। ७।

“नितम्बिनीमिच्छसि सुक्तलज्जां

कण्ठे स्वयं ग्राहयिष्यिष्याहम्॥”

नितम्बविशिष्टे, चि। यथा, रघुः। १६। २६।

“लोभ्यमाननयनः श्रवणशुक्ले-

र्मखलागुणपदेर्नितम्बिभिः॥”)

नितरां, [म्] य, (नि + तरप् + “किमेतिङञ-

येति”। ५। ४। ११। असुप्रत्ययः।) सुतराम्।

यथा,—

“नामोद्भवो नामधनाभिलाषो

वक्रोक्तिजालो नितरां कुशीलः॥”

इति कौष्टीप्रदीपः॥

नितलं, स्त्री, (नितरां तलमधोभागो यस्मिन्।)

सम्पत्तालान्तर्गतपातालविशेषः। इति शुब्द-

रत्नावली॥

नितान्तं, स्त्री, (नितान्त्यतीति। तम + कर्त्तरि क्तः।

“अनुनादिकस्येति”। ६। ४। १५। इति दीर्घः।)

अतिशयः। (यथा, कुमारसम्भवे। ३। ४।

“केनाभ्यस्यया पदकाङ्क्षिता ते

नितान्तदीर्घैर्ज्वलिता तपोभिः॥”)

तद्वति, चि। इत्यमरः। १। १। ७०॥

नित्यं, स्त्री, (नियमेन भवम्। नि + “अवयात्

त्यप्”। ४। २। १०४। इति त्यप्।) निरन्तरक्रिया-

वचनम्। तत्पर्यायः। सततम् २ अनारतम् ३

अश्रान्तम् ४ सन्ततम् ५ अविरतम् ६ अनि-

शम् ७ अचरितम् ८ अचसम् ९। इत्यमरः।

१। १। ६६॥ प्रसक्तम् १० आसक्तम् ११ अल-

ङ्गम् १२। इति जटाधरः॥ तद्वति, चि। इत्य-

मरः॥ प्रत्यवायजनकीभूताभावप्रतियोगि।

यथा एकादश्यासुपीषणं नित्यम्। अंसप्राग-

भावाप्रतियोगि। यथा, गगनं नित्यम्। अह-

रहज्ज्यायमानम्। यथा, नित्यं क्रीडन्ति

कुमाराः। अहरहः क्रियमाणत्वेन विधिवोधि-

तम्। यथा, ज्ञानतर्पणादिकं नित्यम्। स्यन-

वच्छिन्नपरम्पराकः। यथा, वर्णा नित्याः॥

नित्यः, चि, (नियमेन भवः। नि + “अवयात्

त्यप्”। ४। २। १०४। इत्यच् “त्यप् नेष्ट्व

इति वक्तव्यम्”। इति वार्तिकोक्ता त्यप्।) काल-

चययापी। तत्पर्यायः। शाश्वतः २ भुवः ३

सदातनः ४ सनातनः ५। इत्यमरः। ३। १। ७२॥

(यथा, महाभारते। १। १००। २।

“दमो दानं क्षमा बुद्धिर्द्वैर्धृतिस्तेज उत्तमम्।

निदान्यासन् महासत्त्वे शान्तनौ पुरुषर्षभे॥”)

समुद्रे, पुं। इति राजनिर्घण्टः॥

नित्यकर्म, [न्] स्त्री, (नित्यं कर्म।) प्रत्यवाय-

जनकाभावप्रतियोगिकाव्यम्। इति स्मृतिः॥

तद्वया,—

“नित्यं नैमित्तिकश्चैव नित्यनैमित्तिकन्तथा।

गृहस्थस्य त्रिधा कर्म तन्निशामय पुत्रकः॥

पञ्चयज्ञाश्रितं नित्यं यदेतत् कथितं तव।

नैमित्तिकं तथा चान्यत् पुत्रवन्मक्रियादिकम्॥

नित्यनैमित्तिकं ज्ञेयं पञ्चग्राह्यादि पण्डितैः॥”

इति मार्कण्डेयपुराणम्॥ *॥

तत्प्रागे दोषो यथा,—

“नित्यानां कर्मणां विप्रः तस्य ज्ञानिरहर्निशम्।

अकृत्स्नं विहितं कर्म शक्तः पतति तद्दिने॥

प्रायश्चित्तन महता शुद्धिमाप्नोत्यनपादि।

पचं नित्यक्रियाहानेः कर्त्ता मेवेयः मानवः॥